

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010867
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010867.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. marca 2021 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

W. U.,

nar.XX.XX.XXXX v T., trvale bytom J. H. č. XXXX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2020 zo dňa 10.06.2020, právoplatným dňa 10.06.2020, bol W. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 07.06.2020 v čase o 16.10 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 318, TN XXX GD, ktorého držiteľom je K. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., H. XXX/XX po ulici Gen. Svobodu v Trenčíne v smere jazdy od ulice C. do centra mesta T., kde bol OC Južanka riadnym spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, ktorou bol vyzvaný, aby predložil doklady k vedeniu a prevádzke vozidla, čo neurobil a lustráciou bolo zistené, že obvinený má trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín spisová značka OT/169/2019 zo dňa 16.12.2019, právoplatným dňa 16.12.2019 uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 12 mesiacov, teda od 16.12.2019 do 16.12.2020. Za uvedenú trestnú činnosť bol W. U. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 roky a trest prepadnutia veci, a to: osobného motorového vozidla BMW 318, ŠPZ: T VIN: L AA sedan čiernej metalízy.

Odsúdený W. U. podal dňa 08.07.2020 návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Trenčín sp. zn. OT/70/2020.

Uznesením súdu prvého stupňa bola podľa § 394 ods. 1 Tr.por. povolená obnova konania u odsúdeného W. U. v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. OT/70/2020. Zároveň súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2020 zo dňa 10.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2020 vo výroku o vine a výrokoch o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený trestný rozkaz obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad a rozhodol, že sa odsúdený neberie do väzby a právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania sa ihneď prepúšťa na slobodu. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že odsúdený oprel svoj návrh na

povolenie obnovy konania predovšetkým o výpoveď svedka S. Z., ktorý vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že po tom, čo bol odsúdenému uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá mu robil šoféra, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa C. U., pričom popísal situáciu, kedy bol svedkom ako bol odsúdený zadržaný príslušníkmi polície a jednoznačne uviedol, že odsúdený v danom čase motorové vozidlo neriadil. Súd taktiež uviedol, že si všimol aj viaceré nezrovnalosti tejto výpovede v kontexte s výpoveďou svedkyne U., avšak v konaní o povolenie obnovy konania si súd nemôže atahovať definitívne posudzovanie predkladaného dôkazu v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, keďže účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného (navrhovateľa) a posudzovanie otázky viny odsúdeného v danom konaní by znamenalo prekročenie zákonného rámca vymedzujúceho právomoci súdu v tomto konaní, čo znamená neprípustný exces v postupe súdu, predstavujúci zásah do ústavou garantovaných základných práv navrhovateľa. Preto súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania upustil od definitívneho posudzovania predkladaných svedeckých výpovedí, ale iba preskúmal či v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní je daný aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti či dôvodný predpoklad, že novo navrhnuté dôkazy povedú k zmene pôvodného rozhodnutia. Prvostupňový súd uviedol, že vo svojej podstate jediný dôkaz, ktorý bol súdu v pôvodnom konaní predložený, ktorý preukazoval vinu odsúdeného a na základe ktorého mohol súd ustáliť skutkové zistenia v pôvodnom trestnom konaní, bola výpoveď odsúdeného a jeho všeobecne vyjadrené (neopisujúce priebeh skutku) priznanie (odsúdený zmenil svoju výpoveď a spáchanie skutku popiera). Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že vzhľadom na zmenu výpovede odsúdeného a najmä na výpoveď svedka S. Z., je daný pri aplikácii zásady in dubio pro reo aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad, že novonavrhnuté dôkazy by mohli viesť k zmene pôvodného rozhodnutia. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti prvostupňový súd podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania u odsúdeného v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. OT/70/2020 a podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2020 zo dňa 10.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2020 vo výroku o vine. Keďže súd povolil obnovu konania čo do výroku o vine, zároveň zrušil aj výroky o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený trestný rozkaz obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Vzhľadom ku skutočnosti, že súd povolil obnovu konania aj čo do výroku o vine, čím zároveň došlo aj k zrušeniu výroku o trestoch, súd sa argumentáciou odsúdeného na povolenie obnovy konania čo do výroku o treste prepadnutia veci - motorového vozidla (otázka vlastníctva) z dôvodu obsoletnosti nezaoberal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. V písomných dôvodoch bolo namietané, že rozhodnutie považuje za nezákonné. Zhrnutím dôkaznej situácie z pôvodného konania vyplýva, že odsúdený celkom 3-krát priznal, že v čase uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, dňa 07.06.2020 v čase 16.00 hodine osobné motorové vozidlo značky BMW 318 TN XXX GD skutočne šoféroval. Odsúdený v žiadnej výpovedi v pôvodnom konaní neuviedol priebeh spáchania skutku tak, ako ho uvádza v konaní o povolení obnovy konania, a osobu S. Z. neoznačil za svedka, ktorý mal byť prítomný pri odovzdávaní kľúčov, o takej osobe sa nezmiel vôbec. Je absurdné, aby odsúdený priameho svedka, ktorým má byť S. Z., ale aj na ďalších nepriamych svedkov - jeho priateľku a starú matku zabudol, pri všetkých jeho výsluchoch. Odsúdený tvrdí, že bol k priznaniu donútený nátlakom, avšak súd sa vôbec nezaoberal tým, aby bližšie zisťoval logické vysvetlenia o nátlaku prezentované odsúdeným, nepreveril kto konkrétne sa ho mal dopustiť. Keďže odsúdený pred všetkými zločkami postupoval rovnako - teda priznal, že vozidlo preparkovával, že mu je to ľúto, ako aj žiadal o poskytnutie druhej šance, znamenalo by to, že nátlak musel byť vyvinutý pred všetkými orgánmi, čo je úplne absurdné. Neuveriteľnou je aj obrana odsúdeného v tvrdení, že si opravné prostriedky nepodal z dôvodu, že je právne nezalý. Odsúdený je 11-krát súdne trestaný, nie je síce právne znalý, ale nepochybne rozumie poučeniam vzťahujúcim sa k možnosti podania opravného prostriedku voči rozhodnutiu, s ktorým nesúhlasí, a ktoré mu boli minimálne pred sudcom pre prípravné konanie na Okresnom súde Trenčín dňa 10.06.2020 okrem písomného poučenia aj ústne vysvetlené. Výrazne pochybnou je výpoveď svedka S. Z., a to nielen pre kamarátsky vzťah s odsúdeným, ale aj pre samotné skutočnosti, ktoré vyplynuli z jeho výsluchu. Svedok označil čas spáchania skutku v úplne rozdielnom ročnom období, ako sa naozaj stal, pričom čas spáchania skutku sa nestal v tak dávnej časovej minulosti, aby ho svedok takým výrazným spôsobom minul. Má za to, že dôkazy predložené k návrhu na povolenie obnovy konania nie sú dôkazmi odôvodňujúcimi zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní. Je tomu tak preto, že súd je povinný hodnotiť aj dôvody a okolnosti, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu a v danom prípade takými dôvodmi mali byť nátlak

vyvinutý na odsúdeného v pôvodnom konaní a jeho neznalosť právneho systému pri možnosti podania opravných prostriedkov. Navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie zrušil, a uložil Okresnému súdu Trenčín, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 24.02.2021 sa odsúdený vyjadril k odôvodneniu sťažnosti prokurátorky pričom uviedol, že s tvrdeniami uvedenými v sťažnosti sa nestotožňuje. Je presvedčený nielen o tom, že obnova konania je dôvodná vzhľadom na existenciu nových dôkazov, ktoré boli skôr neznáme, ale tiež o tom, že sú schopné odôvodniť iné, ako už vydané rozhodnutie vo veci. V pôvodnom konaní bol predložený jediný dôkaz, a to jeho výpoveď spočívajúca v priznaní sa k skutku. Túto však nie je možné považovať za relevantnú, nakoľko sa priznal len z dôvodu, že bol na neho vyvíjaný nátlak. V čase spáchania skutku motorové vozidlo nešoféroval, iba si bol prevziať kľúče od p. Z. (výlučne on šoféroval motorové vozidlo), na čo ho zastavila hliadka, ktorej viackrát tvrdil, že motorové vozidlo nešoféroval a je nevinný. Trvá na tom, že sa skutok nestal tak, ako je uvedený v obžalobe a cíti sa nevinný. Je si plne vedomý, že v čase spáchania skutku mal zákaz viesť motorové vozidlo. Z toho dôvodu mu bol po celý čas k dispozícii ako šofér p. Z.. Dôvod obnovy konania spočíva teda vo výpovedi kľúčového svedka p. Z., a tiež jeho starej mamy C. U., ktorých výpovede dokazujú jeho nevinu, a podľa jeho názoru môžu podstatným spôsobom odôvodniť vydanie iného, ako pôvodného rozhodnutia. Upriamuje pozornosť tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tost 22/2016. Pokiaľ prokurátor poukazuje na to, že sa v jednotlivých výpovediach vyskytli nezrovnalosti, v súlade s ústavným princípom ovládajúcim trestné konanie je nevyhnutné aj v tomto ohľade prihliadať na to, že v pochybnostiach má súd postupovať v prospech páchatela. Súd, podľa jeho názoru, správne konštatoval v súlade s týmto dôležitým princípom, že existuje určitá miera pravdepodobnosti, že nové dôkazy (zásadná výpoveď svedka) môžu zvrátiť doterajšie rozhodnutie. Vzhľadom na vyššie uvedené je presvedčený, že súd správne rozhodol, keď povolil obnovu konania, nakoľko existencia nových dôkazov, ktoré doposiaľ v konaní neboli známe je nepochybná, a zároveň tieto nové dôkazy by mohli nepochybne viesť k skutkovým zisteniam odlišným od pôvodného konania. Preto žiada krajský súd, aby zamietol sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vzhľadom na to, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na povolenie obnovy konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Senát nadriadeného súdu predovšetkým uvádza, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je v Trestnom poriadku (§ 394 a nasl.) koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok (odsudzujúci, ale aj oslobodzujúci) v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa teda týka nedostatkov skutkových zistení.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť, okrem iného, iné rozhodnutie o vine. V konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je súd oprávnený preskúmať otázky procesného charakteru, pretože na to nemá zákonný podklad. Eventuálne procesné pochybenia a pochybenia v uplatnenej právnej kvalifikácii môžu byť pri splnení podmienok uvedených v § 371 ods. 1 Tr.por. predmetom iného mimoriadneho opravného konania - dovolania. Taktiež v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať ani postup súdov v pôvodnom konaní, ohľadom vysporiadania sa zákonným spôsobom s vykonanými dôkazmi, správnosť vysporiadania sa s rozpormi vo výpovediach svedkov, resp. v iných dôkazoch, ani zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia vo veci.

Hodnotenie spôsobilosti novo predkladaných skutočností alebo dôkazov sa má pohybovať v rovne pravdepodobnosti a podmienkou povolenia obnovy konania nie je absolútna istota, že novo tvrdené skutočnosti alebo dôkazy nepochybne povedú k skutkovým zisteniam odlišným od pôvodného konania. Pre povolenie obnovy konania postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti. Účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného. V kontexte s judikatúrou Ústavného súdu SR si súd nemôže abstrahovať definitívne posudzovanie predkladaného dôkazu v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Súd sa musí iba obmedziť na zisťovanie pravdepodobnosti, či by tento dôkaz v kontexte skutkových záverov ustálených na základe dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní bol spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Aj v konaní o obnove konania je potrebné rešpektovať princíp „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd má v posúdení veci pristupovať nezaujato, byť v zásade otvorený tomu, že predložený dôkaz môže potenciálne doterajšie rozhodnutie o vine zvrátiť. (Nález Ústavného súdu SR III. ÚS/406/2014).

Po preskúmaní veci v kontexte s vyššie uvedenou judikatúrou Ústavného súdu SR mal senát nadriadeného súdu za to, že v predmetnej trestnej veci boli splnené podmienky povolenia obnovy konania a stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu. Je potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní bola jediným dôkazom ktorý preukazoval vinu odsúdeného a na základe ktorého mohol súd ustáliť skutkové zistenia len výpoveď odsúdeného. Tento však svoju výpoveď zmenil, čím došlo aj k zmene obsahu dôkazu, odsúdený tvrdil, že v pôvodnom konaní bol na neho vyvíjaný nátlak. Predložil aj mená nových svedkov, ktorí jeho tvrdenia dosvedčujú. Vzhľadom k dôkaznej núdzi v pôvodnom konaní, kedy nebol zabezpečený iný dôkaz o vine obvineného, by mohli byť takéto nové výpovede svedkov v pôvodnom konaní nevypočutých aj za splnenia ďalších podmienok taktiež dôvodom obnovy konania, nakoľko sa jedná o dôkazy súdu skôr neznáme. Preto námietka prokurátorky týkajúca sa zmeny výpovede odsúdeného a okolnosti, ktoré k tomu viedli neobstojí, a súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka S. Z., je nepochybné, že predmetnou výpoveďou je za aplikácie zásady „in dubio pro reo“ aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti, či predpoklad, že by mohol tento dôkaz viesť k zmene pôvodného rozhodnutia. K námietke prokurátorky týkajúcej sa pochybností o výpovedi svedka S. Z. krajský súd dáva do pozornosti vyššie spomenuté rozhodnutie Ústavného súdu SR, z ktorého vyplýva, že súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže a nesmie abstrahovať definitívne posudzovanie predkladaných dôkazov. V opačnom prípade by išlo o prekročenie zákonného rámca vymedzujúceho právomoci súdu v tomto konaní. Súd teda nemôže s definitívnou platnosťou vyhodnocovať v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania relevantnosť respektíve pochybnosť novo predložených dôkazov. Bude to súd prvého stupňa, ktorý v obnovenom konaní bude musieť svedka S. Z. vypočuť po jeho zákonom poučení vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, a až následne jeho výpoveď s poukazom na ostatné vo veci vykonané dôkazy, či už výpoveď obvineného, jeho starej matky, alebo iných svedkov, ktorých potreba vyvstane z nového dokazovania, tieto jednotlivito i v ich kontexte navzájom vyhodnotiť a až následne vo veci rozhodnúť.

Na základe uvedeného má krajský súd za to, že uvedené nové dôkazy, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní umožňujú preveriť, či obžalovaný v čase spáchania skutku šoféroval predmetné motorové vozidlo, a teda či skutočne spáchal trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Krajský súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že aj prokurátorkou proklamované priznanie obžalovaného bolo v pôvodnom konaní nejednoznačné, nakoľko tento už v pôvodnom konaní tvrdil, že motorové vozidlo nešoféroval, a chcel ho len preparkovať. V konaní o povolení obnovy konania dokonca túto skutočnosť potvrdil svedok S. Z.. Predmetný svedok nebol vypočutý v pôvodnom konaní, pričom uviedol informácie, ktoré môžu mať relevantný vplyv na rozhodnutie súdu, ktorého predmetom je rozhodovanie o vine, či nevine obvineného. Vzhľadom na okolnosť, že predmetný svedok na hlavnom pojednávaní (a ani v prípravnom konaní) vypočutý nebol, je možné skutočnosti, ktoré tento svedok uviedol, považovať za skutočnosti, ktoré vyšli po právoplatnom skončení veci najavo, a sú skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine tak, ako to predpokladá § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc vec nezaujato, rešpektujúc zásadu „in dubio pro reo“, sa obmedzil iba na posúdenie, či zmena obsahu výpovede odsúdeného a svedecké výpovede svedkov, by mohli zvrátiť doterajšie rozhodnutie o vine a treste. Dospel k záveru, že tomu tak je.

Vzhľadom k uvedenému boli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, a to či už existencia dôkazov súdu skôr neznámych, ako aj skutočnosť, že by tieto dôkazy po ich vyhodnotení súdom prvého stupňa mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste vo veci.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.